

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: **Ing. R. F., nar. X**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Lubomírem Müllerem
sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 7. 2017, č. j. X,

t a k t o :

Žádnému z účastníků se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 30. 7. 2017, domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4. 7. 2017, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná k námitkám žalobce změnila své rozhodnutí ze dne 3. 3. 2017, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že žalobci přiznala podle ustanovení § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 150/2017 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) od 19. 2. 2017 starobní důchod ve výši 6 371 Kč měsíčně, ke kterému žalobci náleží příplatek k důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb., o poskytování příplatku k důchodu ke zmírnění některých křivd způsobených komunistickým režimem v oblasti sociální, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení č. 622/2004 Sb.“) ve výši 900 Kč měsíčně a zvláštní příspěvek k důchodu podle zákona č. 357/2005 Sb., o ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 357/2005 Sb.“) ve výši 2 676 Kč měsíčně, celkem tedy částka 10 307 Kč měsíčně. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná původně žalobci přiznala částku jen 10 297 Kč měsíčně, neboť nárok na starobní důchod stanovila ve výši 6 721 Kč měsíčně, zbylé částky zůstaly nezměněny.
2. Rozsudkem ze dne 27. 11. 2017, č. j. 49 Ad 4/2017-26, soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení ve výši 1 573 Kč. Ke kasační stížnosti podané žalovanou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 7. 2019, č. j. 3 Ads 357/2017-42, výrok o náhradě nákladů řízení před krajským soudem zrušil (ve věci samé byla kasační stížnost zamítnuta) a zavázal krajský soud právním názorem, že zástupce žalobce v této a v podobných věcech, kde se soudí o bagatelní nárok v podobě 1 Kč měsíčně, vede řízení pouze za účelem získání náhrady

nákladů řízení, aniž by fakticky chránil práva žalobců, a proto byly dány důvody zvláštního zřetele hodné k tomu, aby mu soud náhradu nákladů řízení postupem podle § 60 odst. 7 s. ř. s. nepřiznal.

3. Po zrušení nákladového výroku původního rozsudku proto musel krajský soud rozhodnout znovu o náhradě nákladů řízení mezi účastníky. Vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu proto soud postupoval podle § 60 odst. 7 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, by právo na náhradu nákladů řízení svědčilo, nebýt skutečností hodných zvláštního zřetele, na něž poukázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 7. 2019, č. j. 3 Ads 357/2017-42. S ohledem na uvedené skutečnosti proto soud žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

Praha 8. srpna 2019

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce